

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

на „Ломско пиво АД” Лом за 2008 година

Предмет на дейност: Пивопроизводство

Раздел I Общи положения

Счетоводната политика се изготвя в съответствие със:

I. Националното законодателство, касаещо законосъобразното организиране и функциониране на счетоводната информационна система на предприятието. Трябва да се имат предвид следните закони и подзаконови нормативни актове:

1. Законът за счетоводството;
2. Международните счетоводни стандарти;
3. Търговски закон;
4. Данъчните закони, засягащи дейността на предприятието;
5. Национален сметкоплан;
6. Албум на първичните счетоводни документи;
7. Кодекс на труда;
8. Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

II. Вътрешните нормативните актове на предприятието, отразяващи спецификата на неговата дейност:

1. Използван индивидуален сметкоплан;
2. Начин на представяне на отчетите;
3. Междинни отчети.

III. Трябва да се определят елементите на счетоводната политика на предприятието. Това зависи от предмета на неговата дейност и от разполагаемите ресурси.

Раздел II. Принципи и изисквания

1. Принципите, определени в Закона за счетоводството са:

- Текущо начисляване - този принцип гласи, че приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, към който се отнасят.

- Действащо предприятие– приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще;предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност. В противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база.
- Съпоставимост между приходите и разходите – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.
- Предимство на съдържанието пред формата- сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържани, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.
- Документална обосновааност– предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията на документите съгласно действащото законодателство.

Текущото счетоводно отчитане се организира по реда, определен в този закон и утвърден от ръководството на предприятието индивидуален сметкоплан.

Компенсиране

Активи и пасиви не трябва да се компенсират , освен когато такова компенсирание се изисква или е разрешено от друг МСС.

Приходни и разходни статии могат да се компенсират единствено и само когато:

- това се изисква или разрешава от МСС.,
- печалби, загуби и свързани разходи, възникващи от едни и същи или подобни операции и събития, които не са съществени.

2. Изисквания към информацията, представена в годишния финансов отчет – трябва да отговаря на следните изисквания:

-разбираемост – да е полезна за потребителите при вземане на потребителски решения;

-уместност – да дава възможност на потребителите да оценяват минали, настоящи или бъдещи събития и да потвърждават или коригират свои предишни оценки при вземането на икономически решения;

-надеждност – да не съдържа съществени грешки или пристрастност;

-сравнимост – да дава възможност за сравняване на информацията на предприятието от различни години, както и с информация от други предприятия, за да де оценят ефективността, финансовото състояние и промените в него;

-независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс – всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия

отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

Раздел III Организация на счетоводството и отчетността

В този раздел се обхващат няколко основни организационни въпроса, които са от съществено значение. Основно място тук заема МСС 1 – Представяне на финансови отчети. Финансовите отчети в предприятието са:

Счетоводен баланс – съставя се въз основа на информация за салдата по счетоводните сметки към 31 декември(или друга дата, към която се съставя счетоводният баланс).

В счетоводния баланс се прави разграничение на активите и пасивите на „текущи” и „нетекучи”, като под текущ актив или пасив се класифицира такъв актив, който се очаква да бъде реализиран респективно уреден в рамките на нормалния оперативен цикъл на дейността на предприятието., или следва да се реализира респективно уреди в рамките на 12 м от датата на баланса, текущ актив е актив в пари или парични еквиваленти, за които няма ограничение в използването им.

Всички други активи следва да се класифицират като нетекучи.

Предприятието може да добави нови балансови статии, когато посочените не отговорят на съдържанието на дадена група активи или пасиви. То не посочва балансови статии, за които липсва счетоводна информация.

Активите, пасивите и собствения капитал се посочват в счетоводния баланс по балансова стойност.

Информацията, която следва да се представи на лицевата страна на баланса е посочена в МСС 1-Представяне на финансови отчети.

Отчет за доходите – съставя се в двустранна форма. Печалбата или загубата от отчетния период, посочена в отчета за доходите, трябва да съответства на печалбата или на загубата, посочена в баланса. Съставя се на базата на информация от счетоводните сметки, чрез които се отчитат приходите и разходите за отчетния период, както и:

-сумата на начислените данъци за отчетния период за сметка на финансовия резултат;

-измененията в остатъците (между началните и крайните за отчетния период) на продукцията и незавършеното производство;

-отчетените разходи по икономически елементи за придобиване и ликвидиране на дълготрайните активи по стопански начин;

-получените материали от собствено производство;

-получените приплоди и прираст на животните и др.

Информацията, която следва да се представи на лицевата страна на отчета за доходите е посочена в МСС 1-Представяне на финансови отчети.

Отчет за измененията в собствения капитал – цялостното изменение на собствения капитал на предприятието между датите на два счетоводни баланса, освен измененията в резултат от операции с акционерите или собствениците като увеличение на капитала и плащане на дивиденди и изменението на резервите, представя печалбата или загубата, генерирана от дейността на предприятието за периода.

Отчетът за измененията в собствения капитал, представен в МСС 1 се съставя на базата на информация от счетоводните сметки за отчитане на собствения капитал.

Отчет за паричните потоци – съдържа информация, необходима за оценка на способността на предприятието да генерира парични средства и парични еквиваленти и тяхното оползотворяване.

Отчетът за паричния поток се съставя съгласно изискванията на МСС 7 – Отчети за паричните потоци.

Отчет за паричните потоци, изготвен по прекия метод.

За изготвянето на този метод на отчета за паричните потоци е необходима информация от счетоводните регистри за отразяване движението на паричните средства в предприятието, която се извлича в следния порядък:

а)елиминират се всички счетоводни кореспонденции, които отразяват прехвърлянето и/или трансформирането на парични средства в рамките на предприятието – напр.: внасянето на касови наличности в банкови сметки; теглене на парични средства от банкови сметки; обмяна (по банков или касов път) на парични средства; покупко-продажба на парични еквиваленти с пари в брой или по банков път; прехвърлянето на парични средства от една каса в друга или от една банкова сметка в друга. Това елиминиране не може да доведе до промяна в размера на паричните средства в предприятието като цяло, но се прави с цел да се отстранят паричните потоци, които от гледна точка на предприятието не са входящи или изходящи;

б)извършва се окрупнено за всички счетоводни сметки, отразяващи парични средства;

в)където е необходимо, се обединяват или разделят сумите на кореспондиращите счетоводни сметки от буква “б” с цел отразяването им по съответните раздели, статии и редове в отчета за паричните потоци

Пояснения към финансовите отчети –

Поясненията към финансовите отчети трябва да:

-представят информация за базата, на която са изготвени финансовите отчети и специфичните счетоводни политики,избрани и приложени по отношение на съществените операции и събития;

-оповестяват информацията, изисквана от МСС, която не е представена другаде във финансовите отчети; и

-представят допълнителна информация, която не е представена на лицевата страна на финансовите отчети, но чието оповестяване е необходимо за вярното и честно представяне.

Раздел IV Отделни счетоводни политики

В този раздел се определят приложимите счетоводни политики, възприети от предприятието, прилагани за съществени по характер и размер сделки, операции и събития, настъпили през отчетния период. При появата на нови видове събития този раздел подлежи на допълване. При отпаднали, същият се коригира. Счетоводните политики е най-добре да бъдат систематизирани по отчетни обекти, независимо от това, че са третираны в различни нормативни документи.

Дейност и събития

Критериите за класифициране на дейността са посочени в МСС 8 – Нетна печалба и загуба за периода, грешки минали периоди и промени в счетоводната политика. Тук се определят изискванията за представяне и счетоводно третиране на определени статии от отчета за доходите на съпоставима база. Този стандарт изисква класифицирането на извънредните статии и отчитането на определени статии от отчета за доходите от обичайната дейност.

Обичайна дейност – дейностите, които предприятието предприема, и тези, които са свързани или произтичат от предприетите дейности, и такива, които допринасят за развитие на предприятието.

Извънредни статии – доходи или разходи, получени в резултат на събития или операции, които са явно разграничени от обичайната (типичната, свойствената) дейност на предприятието, поради което не се очаква те да се повтарят често или постоянно.

Като извънредни статии се представят:

-балансовата стойност на принудително отчуждените активи;

-балансовата стойност на отписаните активи и пасиви вследствие на природни и други действия;

-сумата на получените застрахователни обезщетения.

В МСС 8 е представена и точка – Промени в счетоводната политика. Тук е посочено, че промени в счетоводната политика се извършват само когато това се изисква по закон, от счетоводни стандарти, или ако промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.

Не е промяна на счетоводната политика:

-приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития и сделки, и

-приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.

Препоръчителен подход – промяната в счетоводната политика се прилага с обратна сила. Всяка корекция вследствие на промяната трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. Сравнителната информация трябва да бъде преизчислена. Разликата от преизчисляване на разходите за данъци в отчета за доходите за предходния период се посочва като корекция на неразпределената печалба (непокритата загуба).

Промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила, когато корекцията на салдото на неразпределената печалба от минали години не може да бъде надеждно определена.

Оценъчна политика

Основно място тук заемат принципите на оценъчната политика:

1. Оценка при придобиване на активи и пасиви – активите, собственият капитал, пасивите, приходите и разходите се оценяват и записват при тяхното придобиване или възникване по историческата им цена или друга цена, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

2. Принципи на признаване и оценка на отделни елементи в междинните отчети МСС 34 – Предприятията изготвят междинни финансови отчети, като прилагат същата счетоводна политика, която са приложили при съставяне на годишните финансови отчети.

При признаване, класифициране и оценяване в отделни съставни части на междинните финансови отчети (активи, пасиви, собствен капитал, приходи и разходи) се спазва изискването за същественост на счетоводната информация. Информацията е съществена, ако нейното неоповестяване или неправилно представяне може да повлияе върху икономическите решения на потребителите, взети на основата на финансовите отчети.

Във връзка с прилагане на МСС 39 Финансови инструменти се прилага Следната схема за обезценка на вземанията :

Класификация на вземането според дата на възникване	Сума на вземането	% на обезценка	сума на обезценка
от 3 до 6 м.	x лв.	30	x лв.
от 6 до 9 м.	x лв.	50	x лв.
от 9 до 12 м.	x лв.	70	x лв.

Периодичността за проверка на наличие за обезценка на вземанията по МСС 39 се извършва веднъж, в края на отчетния период и във връзка със съставянето на ГФО.

Съществеността трябва да се оценява от гледна точка на отчетния период за междинния финансов отчет, а не от гледна точка на предвижданията или на очакваното състояние в края на годината.

3. Периодичност за проверка наличието на обезценка МСС 36

Условия за обезценка на активи

А) Обезценката на активите се извършва най-малко веднъж в края на отчетния период във връзка със съставянето на годишния финансов отчет. Обезценката се извършва като се спазват следните условия:

-определя се дали са налице условия за обезценка на актива – такива условия са налице, когато през отчетния период продажната цена на актива е спаднала повече отколкото би могло да се очаква, вследствие на моралното и физическото им изхабяване

Според вътрешните източници на информация условия за обезценка на актива са на лице, когато през отчетния период е постъпила информация за значително морално изхабяване или за физическа повреда на актива; когато са настъпили или се очаква да настъпят значителни негативни за предприятието изменения в степента или в начина на използване на актива; продажба на актива преди предварително установения срок и други подобни; когато вътрешните отчети на предприятието показват вероятност за намаляване на икономическата изгода от актива.

При определяне на необходимостта от обезценка на актива, предприятието прилага принципа за същественост. Например, ако през периода възстановимата стойност на актива е значително по-висока от балансовата му стойност, не е необходимо в края на този период отново да се определя възстановимата стойност, освен ако не са настъпили събития, които да елиминират превишаването.

-определя се възстановимата стойност на актива – за да се определи възстановимата стойност на даден актив, трябва да се определят поотделно и да се съпоставят нетната му продажна цена и стойността му в употреба. Когато не е възможно да се определи нетната продажна цена на даден актив, стойността му в употреба се приема за възстановима стойност. Възстановимата стойност се определя за всеки актив поотделно. Изключения се допускат при активи, при чието използване не се пораждат разграничими парични постъпления;

-определя се загубата от обезценка на актива – когато възстановимата стойност на актива спадне под балансовата, предприятието отразява намаление на балансовата до размера на възстановимата му стойност. Намалението се третира като загуба от обезценка;

4. Методи за оценка на възстановимата стойност –

-Възстановяване на загубата от обезценка на актива – ако съществуват признаци, че загубата от обезценка, призната от предходни години може вече да не съществува или пък да е намалела, предприятието следва да оцени възстановимата стойност на съответния актив. При възстановяването на загубата от обезценка преносната стойност на актива не следва да превишава преносната стойност, която би била определена, при положение че в предходни години не е била признавана загуба от обезценка. Превिшение се допуска само ако възприета политика актива да се отчита по преоценена стойност.

-Възстановима стойност на обекти, генериращи парични постъпления – когато е невъзможно да се определи възстановимата стойност на отделен актив, предприятието следва да определи възстановимата стойност на генериращия парични постъпления обект, към който принадлежи и оценяващият актив. Към тази група спадат продукцията или услуги, произведени от група активи, за които има действащ пазар или които се използват за вътрешно потребление. Генериращите парични постъпления обекти се определят като такива последователно за всеки отчетен период и за всеки обект, който генерира самостоятелно парични постъпления. Възстановимата стойност на генериращия парични постъпления обект е по-високата между нетната му продажна цена и стойността му в употреба.

Собствен капитал

Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:

1. Основният капитал;
2. Резервите – целеви и допълнителни;
3. Финансовият резултат- неразпределена печалба; непокрита загуба;
4. Собственият капитал се отчита намален с разпределените дивиденди на притежаваните акции през периода, в който те ще бъдат разпределени.

Материални запаси

Дефинициите по отношение на материалните запаси са представени в МСС 2 Материални запаси. Материалните запаси се оценяват по по-ниската от доставната/себестойността/ и нетната реализуема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.

Методи за отписване на МЗ при тяхното потребление:

1. Средно-претеглена стойност – определя се от сбора на средно претеглената стойност на наличните сходни МЗ в началото на периода и стойността на сходните, закупени или произведени през периода МЗ, който сбор се разделя на количеството на сходните МЗ – носители на тази стойност. Средната стойност се изчислява на периодична основа.

Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното настоящо местоположение и състояние.

Себестойността на продукцията се определя от стойността на употребените материали, разходите за преработка и другите разходи, свързани с производството на съответната продукция. В себестойността на произведената продукция не се включват административните, финансовите, извънредните разходи и разходите по продажбата. Тези разходи се отчитат като текущи в периода, в който са направени.

Себестойността на предоставените услуги се определя от разходите за труд и осигуровки на персонала зает в предоставянето на услугата, и съответната част от общо производствените разходи. Тук не се включват трудът и другите разходи, свързани с продажбите и с общия административен персонал, финансовите и извънредни разходи. Тези разходи се отчитат като текущи в периода, в който са направени.

Класификация на разходите:

1. Преки

2. Общопроизводствени

- постоянни - тези които остават сравнително постоянни независимо от обема на производството.

- променливи - тези които се променят пряко в зависимост от обема на производството. Разпределянето на тези разходи за всеки произведен продукт се извършва на база реалното използване на производствените мощности, съгласно МСС 2.

Дълготрайни активи

Един актив се признава за дълготраен и се отчита като такъв когато:

- отговаря на определението за дълготраен актив и е на стойност над 500 лв.;

- стойността на актива може надеждно да се изчисли.

Подход при оценка

1. Първоначална – всеки ДМА се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.

2. След първоначалното признаване - всеки отделен ДМА следва да се отчита по цена на придобиване намалена, с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Преоценките се осъществяват при спазване на следните изисквания

Честотата на преоценките зависи от промените в справедливите стойности на отделните имоти, машини, съоръжения и оборудване, които се преоценяват.

- на земи, сгради и терени - по справедливата им стойност, която се определя от лицензирани оценители на петгодишен период.

-на останалите ДМА – по справедливата им стойност. Когато липсва надеждна информация за тази стойност, те се оценяват по амортизираната им възстановима стойност на три или пет години в зависимост от наличието на съществена промяна в макроикономиката.

Преценка

Справедливата стойност на земя и сгради обикновено е пазарната им стойност, която се определя чрез оценка извършвана обичайно от професионални квалифицирани оценители.

Справедливата стойност на машини, съоръжения и оборудване обикновено е пазарната им стойност, определена чрез оценка. Когато липсват доказателства за нея поради специализирания характер на машините, съоръженията и оборудването и тъй като тези активи рядко се продават, освен като част от продължаващ функционирането си бизнес, те се оценяват по амортизираната им възстановителна стойност.

Честотата на преценките зависи от промените в справедливите стойности на отделните имоти, машини, съоръжения и оборудване, които се преоценяват. Когато справедливата стойност на преоценяван актив значително се различава от балансовата му сума, необходима е допълнителна преценка. Някои имоти, машини, съоръжения и оборудване може да се влияят от значителни и чести промени в справедливата стойност и това да налага ежегодна преценка. Тези чести преценки не са необходими за активи, чиито справедливи стойности търпят само незначителни промени и преценката им на всеки три или пет години може да е достатъчна.

Нематериални активи

Един актив се класифицира за признаване и отчита като нематериален когато:

- отговаря на определението за нематериален и е на стойност над 500 лв.
- при придобиването му може надеждно да се оцени.

Подход при оценка:

1. Първоначална оценка на външно създадените нематериални активи – по цена на придобиване.

Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на твърда база, цената на придобиване не се изменя. Разликата между доставната цена и сумата на плащанията се отразява като разходи за лихви.

Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на променяща се база (договор за концесии) първоначалната оценка се определя по реда на МСС 38;

2. Първоначалната оценка на създаден в предприятието нематериален актив се определя по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция.

3. Оценка след първоначално признаване – препоръчителен подход НСС 38, параграф 63.

Амортизационна политика

Определя начина за отчитане на амортизацията. Отнася се за всички амортизируеми ДМ и Нематериални активи.

При определянето на срока на годност на амортизируемия актив предприятието следва да се съобрази със:

1. Предполагаемото физическо износване, което включва:

- гаранционния срок;

- степента на износване;

- условията при които ще се използва актива;

- експертните мнения;

- натрупания в предприятието опит в ползването на подобен вид актив и

т.н.

2. Предполагаемото морално остаряване:

- плановете, приети от предприятието за по етапно или цялостно обновление на досегашната му дейност;

- вероятността на пазара да се появи усъвършенстван вариант на актива, който икономически е по изгоден;

- морално остаряване на ползваната в предприятието технология и т.н.

Методи на амортизация:

1. Линеен метод-амортизацията се разпределя пропорционално на периодите, които обхващат предполагаемия срок на годност.

Разходите за амортизации по категории се начисляват, съгласно съответните годишни амортизационни норми в - чл.55/2/ от ЗКПО. Съгласно вътрешна заповед на Ръководството на „Ломско пиво АД” Лом е намалена нормата на амортизация с размер до 50% по отношение на данъчно-признатите норми на ДА по групи/категории/

Съгласно заповедта годишните норми на амортизация са както следва:

категория актив	% на амортизация
I	2
II	10
III	5
IV	15
V	10
VI	4
VII	10

Активи и пасиви в чуждестранна валута

Наличните парични средства, вземанията и задълженията в чуждестранна валута са обект на оценяване в края на годината- МСС 21.

Сделка в чуждестранна валута се записва при първоначално признаване в отчетната валута, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменният курс между отчетната и чужда валута към датата на сделката.

Курсовите разлики възникващи при уреждане на парични позиции или при отчитането на паричните позиции на предприятието при курсове, различни от тези, при които са били заведени първоначално през периода или са били отчетени в предходни финансови отчети , следва да се отчитат като доход или разход за периода, в който са възникнали.

Доходи от наети лица

Доходи на наети лица представляват всички форми на възнаграждение, предоставени от предприятието в замяна на положения от тяхна страна труд.МСС №19.Съгласно този стандарт предприятието признава **задължение**, когато наетото лице е работило, в замяна на доходи, платими в бъдеще и **разход** , когато предприятието консумира икономическата изгода, възникнала вследствие на положения труд от наетото лице срещу доходи от същия.

Представяне на данните в отчета

Тук се определят събитията, на отчитане и оповестяване на събития, възникнали след датата на годишния финансов отчет. Това са събития както благоприятни, така и неблагоприятни, които настъпват между датата на ГФО и датата, на която ГФО е одобрен за публикуване. Тези събития могат да бъдат:

- коригиращи – събития, които доказват условия, съществували на датата на ГФО; и
- некоригиращи – събития, които са показателни за условия, възникнали след датата на ГФО.

Метод на отчитане промените в счетоводната политика

1.Препоръчителен – промяната в счетоводната политика се прилага с обратна сила. Всяка корекция вследствие на промяната трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. Сравнителната информация трябва да бъде преизчислена. Разликата от преизчисляване на разходите за данъци в ОД за предходния период се посочва като корекция на неразпределената печалба.

Метод за представяне грешки минали периоди

1.Препоръчителен – грешка,която е свързана с предходни периоди,се отчита през текущия период чрез увеличавани или намаляване на салдото на

неразпределената печалба от минали години. Сравнителната информация от предходния период следва да се преизчисли.

Предприятието трябва да оповести:

- естеството на грешката;
- размера на корекцията по позиции за текущия период и за предходния период;
- размера на корекцията по позиции, свързани с периоди, предходни на предходния период;
- факта, че сравнителната информация е била преизчислена

Признаване на приходи

Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

1. Обхват на приходите:

- приходи от продажба на услуги;
- приходи от продажби на стоки;
- приходи от лихви, дивиденди и др. от използването на активите на предприятието от трети лица;
- други приходи.

2. Критерий за признаване на приходите-прилагат се за всяка сделка по отделно, за отделими компоненти на една сделка и за две и повече сделки по отделно при свързани такива. Те са :

- когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
- сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- направените разходи могат да бъдат надеждно измерени;
- приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени.

3. Продажба на стока- приходът от продажба на стоки се признава когато са изпълнени условията на МСС 18 Приходи.

При запазване на значителни рискове свързани със собствеността на предприятието, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – параграф 16 от МСС 18.

4. Извършване на услуги- параграфи 20-28 от МСС 18 .

5. Лихви, възнаграждения за права и дивиденди- параграфи 39-34 от МСС

30.06.2008 г.

Гл. счетоводител:

/Д. Гергова/

Изп. директор:

/К. Николов/

